

Іван Оліфер

3 КИЇВСЬКИХ СПОМИНІВ

(Жидівський погром)

Останнім часом досить часто почали згадувати в жидівських часописах проукраїнські статті. В них об'являються українці і за ті жидівські погроми, що були-колись відбувалися в Україні. Це й спонукало мене подати згадку про київський погром, свідком якого я був.

Рік 1905-ий для Росії був фатальним роком: мала Японія, мілітарну силу якої царська Росія легко перемагала, розгромила російську армію в Манчжурії, а морську — флоту потопила в водах Цусимської протоки. Російській імперії довелося підписати ганебну, понижуючу престиж великої держави, мирову угоду з мілітарною Японією.

Програма війни захистила основи самодержавної влади. Велике обурення проти нездоладного уряду охопило, широким колом громадянства, Стратині — на вулиці, на фабриках і заводах, аграрні розрухи — тригоном хвилю прокотилися по всій Росії. Щоб заспокоїти країну, царський уряд змушений був іти на ряд реформ: скасовано попередню цензуру, дано волю слова, зборів, проголошено вибори до законодавчої Державної Думи (парламенту).

Та недовго втілювалося громадянство дарованими свободами. Уряд, що зразу був переликався маршавою революції, розпочав боротьбу з опозицією. Почалися арешти, конфіскації опозиційної преси. Прорядова монархічна організація, «Союз Русского Народу» (відомий під назвою «Чорна сотня») розпочала серед темної маси робітництва, міщанства і селянства широку антижидівську агітацію: «Жиди — вороги царя, в них усе лихо в державі». Отже: «Бей жидов, спасай Росію» — було гаслом цієї організації.

У ті часи мої батьки мешкали в аристократичній дільниці Києва, на Левашовській вулиці, на Липках. На вулиці Левашовській й Олександрівській вулиці була поміжкою команда, а трохи нижче — царський палац. Ця широка і порівнюючи недовга вулиця утримувалася в великій будинку Інституту благородних дівиць. Вся вона забудована прекрасними віллами і тонула в зелені старих топіл.

Одного дня раком наша служниця, вернувшись із закупи, з стурбованим виглядом щось почала шепотіти мамі. Після того мамі, дітям, заборонено виходити на вулицю. Виглядаючи з дверей, ми зазнавали, що вулиця була безлюдна, у вікнах домі, чого раніше ніколи не було, стояли іконки, а на дверях намальовані були крейдою великі хрести.

— Що це сьогодні якимсь

світло? Чому іконки висіли? — спитали ми нашого двірника.

— Празника, правда, ні, — відповів він, — не буди. Сьогодні будуть бити жидів, а чого б православним не доставилося на окома поставити іконки.

За дальшим поясненням ми побігли до мамі. Їй ми сказали, що у господаря нашого дому немає на вікнах ікон, і що до нього прийшла візничка якась перелякана жінка. Після цієї розмови й на нашому вікні поставлено ікону св. Миколая Чудотворця, хоча вікна наші й не находилися на вулицю.

У цей час десь здалека почули ми спів «Спаси, Господи, люди твоя». Більш мільйонів Вродського, що був від нас за кілька будинків, вже стояли солдати.

Значить Вродського громади не буди? — незадоволено сказав двірник.

Спів наближався. Недалеко від дому Вродського почулися крики, плач і дзенькіт батога. Варто, що стояла біля дому мільйонера, вишукувалася і... відійшла.

Погромники вдерлися до дому, виваливши двері. Під сміх, брутальну лайку й спів «Спаси, Господи!» з балконом впадо північно, за ним полетіли меблі, а далі поспішало білі пір'я. Родина Вродського погромники не знайшли — вона заховавалася у домі геральдичного губернатора. Це за кілька хвилин пішло боєцтво, озброєні ломом і кілками, зробило те саме з мешканцями нашого господаря.

Викинувши на вулицю решітки нікого не розізнав. Зауважено було, що погромниками були чужі, незнайомі в нашім околиці люди. А найдушевіше вражало те, що відбувався погром під боком генерал-губернатора.

Найбільше скрупили жидів у Києві було на Подолі, в районі Дніпрового порту, де містилися величезні склади зерна, палива, цукру. Там розташовані були парові млини, пароплавні котли і т. п. Усе це належало Вродським, Гальперінам, Марголінін і т. д.

Здавалося, що власне цей район стане центром уваги погромників. Але ні. Оці всі крамниці, млини й котли не рушено було абсолютно, мовби то не було жидівське. Не рушили й погромники тому, що як пізніше пояснювали самі жиди, — все те було заасекуроване в російських забезпечених компаніях.

Усі ж крамниці, крамари, всі будинки й мешканця жидівської бідності були немилосердно сплюндровані. Жидівський вигляд мав Поділ після погрому.

Ще довго після того вітер роздосив харири пір'я далеко за Дніпро. Ще довго плакали жидівські трудівники в своїх потрогнених хатах.

Погром скінчився, але балачки і здогади в зв'язку з ним тривали. Згодом з'ясувалося і особливий склад погромників. Це були переважно різного роду дрібні злочинці, що відсиджували по київських в'язницях свої терміни ув'язнення, а також великі кримінальні злочинці, яким лишалося вже недовго сидіти. Як одним, так і другим не було потреби тікати, а за участь в погромах можна було сподіватися зменшення терміну ув'язнення.

Забільша з такого ось елементу, як твердили авторитетні жидівські представники, і були організовані поліцією та Союзом Русского Народу погромницькі банди.

Київ, як і інші українські великі міста, був у значній мірі змосковцений. Українську мову там чулося лише з уст «мужика», тобто селянина, що приходив на богомільня або приїздив на базар. Після погрому один із наших знайомих спитав селянина: «Ну, а у вашому селі також били жидів?» — Не надумуючись, селянин відповів: «Та знаєте, пане, босяки у нас нема, та й за що били свого жидів? Ми б свого Мошка не дали».

Після революції 1917 року впадо встановлена царським урядом, так звана «черта оседлости», яка проходила приблизно на границях Білорусії й України з Московщиною. Поза цією «чертою», тобто на Московщині, жиди не мали права, за деякими винятками, жити. Одже, уряд через свої чорносотенні організації в періоди, коли царський режим опинявся в скрутних обставинах (голод, програна війна тощо) й коли незадоволення народних мас треба було відвернути в інший бік, розправлялася з жидівським самі на Україні та в Білорусії.

Баль інженерів у Філадельфії

Від ліва: Тамара Діба, Марта Лашкевич, Таїса Горобішова, Лариса Горобішова, Софія Лада, Алісія Цегельська, Оксана Стасюк, Катруся Шингіська, Віра Татунчик, Іван Шукла — аранжер, Іван О. Мартинюк — голова Вродського Комітету, Іван Л. Даченко, Іван Е. Філіппович — голова Т-ва Українських Інженерів у Філадельфії, Іван Ю. Луцишин — аранжер Бало, Зена Куралев, Ніна Туренко, Галла Садівська, Дарія Філіппович, Ліда Рудаківна, Оксана Вайчаківна, Оксана Нікоревич.

Цьогорічний Баль Інженерів відбувся 30 січня в репрезентативній залі готелю Бендікс Френклін у середмісті Філадельфії.

Поволі устальюється за Відділом Товариства Українських Інженерів Америки у Філадельфії традиція, згідно з якою щорічно влаштовують Баль з моральним і матеріальним успіхом. Цього року, як і попередніх — багато гостей не лише з Філадельфії і околиць, але і з Нью-Йорку, Ньюарку, Балтимору, Трентоні та далі до Канади відвідали наш Баль.

Організацією Балу в порозумінні з Управою Відділу займався Вродський Комітет під проводом Іван О. Мартинюк-а. Аранжерями були Іван Ю. Луцишин та Іван Шукла. Зразковий порядок, мила товаришеска атмосфера, мелодійні акорди музики В. Воєво з Нью-Йорку підвищували добрий настрій гостей. Повага та елегантність старої генерації, рух і захоплення молоді, в гармонійній сполучці, давали образ насправду культурної та суспільно-виховної імпресії. Лікарі, журналісти, письменники, мистці, науковці, громадські діячі, інженери зі своїми родинами і студіюючи молюди — випадали наші Баль. Комітет Пань під проводом П. І. Медухи приготував смачний буфет, що був удекорований зеленню і цвітами та прикрашений смаковитими і мистецько-удекорованими тортами.

Милим моментом Балу був жидівські трудівники в своїх потрогнених хатах.

Погром скінчився, але балачки і здогади в зв'язку з ним тривали. Згодом з'ясувалося і особливий склад погромників. Це були переважно різного роду дрібні злочинці, що відсиджували по київських в'язницях свої терміни ув'язнення, а також великі кримінальні злочинці, яким лишалося вже недовго сидіти. Як одним, так і другим не було потреби тікати, а за участь в погромах можна було сподіватися зменшення терміну ув'язнення.

Забільша з такого ось елементу, як твердили авторитетні жидівські представники, і були організовані поліцією та Союзом Русского Народу погромницькі банди.

Київ, як і інші українські великі міста, був у значній мірі змосковцений. Українську мову там чулося лише з уст «мужика», тобто селянина, що приходив на богомільня або приїздив на базар. Після погрому один із наших знайомих спитав селянина: «Ну, а у вашому селі також били жидів?» — Не надумуючись, селянин відповів: «Та знаєте, пане, босяки у нас нема, та й за що били свого жидів? Ми б свого Мошка не дали».

Після революції 1917 року впадо встановлена царським урядом, так звана «черта оседлости», яка проходила приблизно на границях Білорусії й України з Московщиною. Поза цією «чертою», тобто на Московщині, жиди не мали права, за деякими винятками, жити. Одже, уряд через свої чорносотенні організації в періоди, коли царський режим опинявся в скрутних обставинах (голод, програна війна тощо) й коли незадоволення народних мас треба було відвернути в інший бік, розправлялася з жидівським самі на Україні та в Білорусії.

Після революції 1917 року впадо встановлена царським урядом, так звана «черта оседлости», яка проходила приблизно на границях Білорусії й України з Московщиною. Поза цією «чертою», тобто на Московщині, жиди не мали права, за деякими винятками, жити. Одже, уряд через свої чорносотенні організації в періоди, коли царський режим опинявся в скрутних обставинах (голод, програна війна тощо) й коли незадоволення народних мас треба було відвернути в інший бік, розправлялася з жидівським самі на Україні та в Білорусії.

Після революції 1917 року впадо встановлена царським урядом, так звана «черта оседлости», яка проходила приблизно на границях Білорусії й України з Московщиною. Поза цією «чертою», тобто на Московщині, жиди не мали права, за деякими винятками, жити. Одже, уряд через свої чорносотенні організації в періоди, коли царський режим опинявся в скрутних обставинах (голод, програна війна тощо) й коли незадоволення народних мас треба було відвернути в інший бік, розправлялася з жидівським самі на Україні та в Білорусії.

Після революції 1917 року впадо встановлена царським урядом, так звана «черта оседлости», яка проходила приблизно на границях Білорусії й України з Московщиною. Поза цією «чертою», тобто на Московщині, жиди не мали права, за деякими винятками, жити. Одже, уряд через свої чорносотенні організації в періоди, коли царський режим опинявся в скрутних обставинах (голод, програна війна тощо) й коли незадоволення народних мас треба було відвернути в інший бік, розправлялася з жидівським самі на Україні та в Білорусії.

Після революції 1917 року впадо встановлена царським урядом, так звана «черта оседлости», яка проходила приблизно на границях Білорусії й України з Московщиною. Поза цією «чертою», тобто на Московщині, жиди не мали права, за деякими винятками, жити. Одже, уряд через свої чорносотенні організації в періоди, коли царський режим опинявся в скрутних обставинах (голод, програна війна тощо) й коли незадоволення народних мас треба було відвернути в інший бік, розправлялася з жидівським самі на Україні та в Білорусії.

Після революції 1917 року впадо встановлена царським урядом, так звана «черта оседлости», яка проходила приблизно на границях Білорусії й України з Московщиною. Поза цією «чертою», тобто на Московщині, жиди не мали права, за деякими винятками, жити. Одже, уряд через свої чорносотенні організації в періоди, коли царський режим опинявся в скрутних обставинах (голод, програна війна тощо) й коли незадоволення народних мас треба було відвернути в інший бік, розправлялася з жидівським самі на Україні та в Білорусії.

Після революції 1917 року впадо встановлена царським урядом, так звана «черта оседлости», яка проходила приблизно на границях Білорусії й України з Московщиною. Поза цією «чертою», тобто на Московщині, жиди не мали права, за деякими винятками, жити. Одже, уряд через свої чорносотенні організації в періоди, коли царський режим опинявся в скрутних обставинах (голод, програна війна тощо) й коли незадоволення народних мас треба було відвернути в інший бік, розправлялася з жидівським самі на Україні та в Білорусії.

Після революції 1917 року впадо встановлена царським урядом, так звана «черта оседлости», яка проходила приблизно на границях Білорусії й України з Московщиною. Поза цією «чертою», тобто на Московщині, жиди не мали права, за деякими винятками, жити. Одже, уряд через свої чорносотенні організації в періоди, коли царський режим опинявся в скрутних обставинах (голод, програна війна тощо) й коли незадоволення народних мас треба було відвернути в інший бік, розправлялася з жидівським самі на Україні та в Білорусії.

Після революції 1917 року впадо встановлена царським урядом, так звана «черта оседлости», яка проходила приблизно на границях Білорусії й України з Московщиною. Поза цією «чертою», тобто на Московщині, жиди не мали права, за деякими винятками, жити. Одже, уряд через свої чорносотенні організації в періоди, коли царський режим опинявся в скрутних обставинах (голод, програна війна тощо) й коли незадоволення народних мас треба було відвернути в інший бік, розправлялася з жидівським самі на Україні та в Білорусії.

МІЖ НАНТОЛЕМ І ВІЛИМ ДОМОМ...

Попис учнів УМІ в Боффало, Н. Й.

Щорічний попис учнів Українського Музичного Інституту, відділ у Боффало, відбувся в наслідок 14-го лютого в залі церкви св. Миколая. Програма попису була складена з трьох частин. У першій виконали твори чужих композиторів, а друга була присвячена творам Безкровного з нагоди його вісімдесятиріччя, а третя творам інших українських композиторів (Варвиський, Беркович, Вітницький, Довженко, Лісенко, Савицький, Соновичий, Фомченко). Виступали учні класу фортепіано проф. Лагодинського — Залескої з класу курсу (Леся Остахук, Богдан Чмола, Юрко Салдін, Ігор Замків) та середнього курсу (Александ Мосійчук, Олександр Мохнач, Оксана Степан Осадні). І добір творів про-

рами і їх виконання стояло на високому рівні, так у цих класичних, як і у більш сучасних аранжованих зі середнього курсу. Треба з признанням відмітити, що восьмеро учнів виконало з пам'яті п'ятнадцятихвилинну програму, виступаючи по два і три рази, граючи твори для двох і чотирьох рук. Двоє наймолодших учнів Леся Остахук і Богдан Чмола підісни прийому на пописі проф. В. Безкровного музичної класу, а мала Леся Прибіла й в імені учнів УМІ з нагоди його ювілею та подякувала за гарні твори, які учні виконали на цьому пописі.

Вечір залишив м'яле враження. На жаль снігові, яка навістила цього дня Боффало, відбилася від с'ємо на фреквенції публіки Н. П.

М'ясиці в Боффало, Н. Й.

Цьогорічні короткі м'ясиці використала наша громада воєноці. Щосуботу лилися звуки такової музики як заль «Дніпра» і Українського Народного Дому на «Блек-Рак». Танцювали і бавилися члени всіх активних товариств як СУМА, Плат — Прити, Національного Дому, Допомогової Секції УКА і хору «Вурлавія». Колись, вдома, влаштували «забави для забави». Тепер кожне товариство старалося влаштувати забаву, бо це є найпростіший спосіб для розбудови фондів, потрібних кожному товариству. Так воно тепер ведеться, що окремим товариствам легше здобути потрібні гроші посе-

редно через «бару» чи буфет, як безпосередньо від членів. На закінчення м'ясиці влаштував Український Клуб «Наша Хата» в суботу, 20-го лютого, свої традиційні костюмово-масковий вечірний, на яких повилилися різні «екзотичні» гості до питань з ведмедом включно. Не спинили їх навіть сніжна замітіль, яка в попередньому дні завалила Боффало і околиці. Приїзні провели кілька годин у милому, веселому товаристві і настрій до якого немало причинився добрий провід вечірниць під досвідченою рукою Іван О. Крипницького, та гарна тактова музика, виконана оркестром п. Телюка. О. З.

Цьогорічні короткі м'ясиці використала наша громада воєноці. Щосуботу лилися звуки такової музики як заль «Дніпра» і Українського Народного Дому на «Блек-Рак». Танцювали і бавилися члени всіх активних товариств як СУМА, Плат — Прити, Національного Дому, Допомогової Секції УКА і хору «Вурлавія». Колись, вдома, влаштували «забави для забави». Тепер кожне товариство старалося влаштувати забаву, бо це є найпростіший спосіб для розбудови фондів, потрібних кожному товариству. Так воно тепер ведеться, що окремим товариствам легше здобути потрібні гроші посе-

Цьогорічні короткі м'ясиці використала наша громада воєноці. Щосуботу лилися звуки такової музики як заль «Дніпра» і Українського Народного Дому на «Блек-Рак». Танцювали і бавилися члени всіх активних товариств як СУМА, Плат — Прити, Національного Дому, Допомогової Секції УКА і хору «Вурлавія». Колись, вдома, влаштували «забави для забави». Тепер кожне товариство старалося влаштувати забаву, бо це є найпростіший спосіб для розбудови фондів, потрібних кожному товариству. Так воно тепер ведеться, що окремим товариствам легше здобути потрібні гроші посе-

Цьогорічні короткі м'ясиці використала наша громада воєноці. Щосуботу лилися звуки такової музики як заль «Дніпра» і Українського Народного Дому на «Блек-Рак». Танцювали і бавилися члени всіх активних товариств як СУМА, Плат — Прити, Національного Дому, Допомогової Секції УКА і хору «Вурлавія». Колись, вдома, влаштували «забави для забави». Тепер кожне товариство старалося влаштувати забаву, бо це є найпростіший спосіб для розбудови фондів, потрібних кожному товариству. Так воно тепер ведеться, що окремим товариствам легше здобути потрібні гроші посе-

Цьогорічні короткі м'ясиці використала наша громада воєноці. Щосуботу лилися звуки такової музики як заль «Дніпра» і Українського Народного Дому на «Блек-Рак». Танцювали і бавилися члени всіх активних товариств як СУМА, Плат — Прити, Національного Дому, Допомогової Секції УКА і хору «Вурлавія». Колись, вдома, влаштували «забави для забави». Тепер кожне товариство старалося влаштувати забаву, бо це є найпростіший спосіб для розбудови фондів, потрібних кожному товариству. Так воно тепер ведеться, що окремим товариствам легше здобути потрібні гроші посе-

Цьогорічні короткі м'ясиці використала наша громада воєноці. Щосуботу лилися звуки такової музики як заль «Дніпра» і Українського Народного Дому на «Блек-Рак». Танцювали і бавилися члени всіх активних товариств як СУМА, Плат — Прити, Національного Дому, Допомогової Секції УКА і хору «Вурлавія». Колись, вдома, влаштували «забави для забави». Тепер кожне товариство старалося влаштувати забаву, бо це є найпростіший спосіб для розбудови фондів, потрібних кожному товариству. Так воно тепер ведеться, що окремим товариствам легше здобути потрібні гроші посе-

Цьогорічні короткі м'ясиці використала наша громада воєноці. Щосуботу лилися звуки такової музики як заль «Дніпра» і Українського Народного Дому на «Блек-Рак». Танцювали і бавилися члени всіх активних товариств як СУМА, Плат — Прити, Національного Дому, Допомогової Секції УКА і хору «Вурлавія». Колись, вдома, влаштували «забави для забави». Тепер кожне товариство старалося влаштувати забаву, бо це є найпростіший спосіб для розбудови фондів, потрібних кожному товариству. Так воно тепер ведеться, що окремим товариствам легше здобути потрібні гроші посе-

Цьогорічні короткі м'ясиці використала наша громада воєноці. Щосуботу лилися звуки такової музики як заль «Дніпра» і Українського Народного Дому на «Блек-Рак». Танцювали і бавилися члени всіх активних товариств як СУМА, Плат — Прити, Національного Дому, Допомогової Секції УКА і хору «Вурлавія». Колись, вдома, влаштували «забави для забави». Тепер кожне товариство старалося влаштувати забаву, бо це є найпростіший спосіб для розбудови фондів, потрібних кожному товариству. Так воно тепер ведеться, що окремим товариствам легше здобути потрібні гроші посе-

Цьогорічні короткі м'ясиці використала наша громада воєноці. Щосуботу лилися звуки такової музики як заль «Дніпра» і Українського Народного Дому на «Блек-Рак». Танцювали і бавилися члени всіх активних товариств як СУМА, Плат — Прити, Національного Дому, Допомогової Секції УКА і хору «Вурлавія». Колись, вдома, влаштували «забави для забави». Тепер кожне товариство старалося влаштувати забаву, бо це є найпростіший спосіб для розбудови фондів, потрібних кожному товариству. Так воно тепер ведеться, що окремим товариствам легше здобути потрібні гроші посе-

Цьогорічні короткі м'ясиці використала наша громада воєноці. Щосуботу лилися звуки такової музики як заль «Дніпра» і Українського Народного Дому на «Блек-Рак». Танцювали і бавилися члени всіх активних товариств як СУМА, Плат — Прити, Національного Дому, Допомогової Секції УКА і хору «Вурлавія». Колись, вдома, влаштували «забави для забави». Тепер кожне товариство старалося влаштувати забаву, бо це є найпростіший спосіб для розбудови фондів, потрібних кожному товариству. Так воно тепер ведеться, що окремим товариствам легше здобути потрібні гроші посе-

Цьогорічні короткі м'ясиці використала наша громада воєноці. Щосуботу лилися звуки такової музики як заль «Дніпра» і Українського Народного Дому на «Блек-Рак». Танцювали і бавилися члени всіх активних товариств як СУМА, Плат — Прити, Національного Дому, Допомогової Секції УКА і хору «Вурлавія». Колись, вдома, влаштували «забави для забави». Тепер кожне товариство старалося влаштувати забаву, бо це є найпростіший спосіб для розбудови фондів, потрібних кожному товариству. Так воно тепер ведеться, що окремим товариствам легше здобути потрібні гроші посе-

Цьогорічні короткі м'ясиці використала наша громада воєноці. Щосуботу лилися звуки такової музики як заль «Дніпра» і Українського Народного Дому на «Блек-Рак». Танцювали і бавилися члени всіх активних товариств як СУМА, Плат — Прити, Національного Дому, Допомогової Секції УКА і хору «Вурлавія». Колись, вдома, влаштували «забави для забави». Тепер кожне товариство старалося влаштувати забаву, бо це є найпростіший спосіб для розбудови фондів, потрібних кожному товариству. Так воно тепер ведеться, що окремим товариствам легше здобути потрібні гроші посе-

Цьогорічні короткі м'ясиці використала наша громада воєноці. Щосуботу лилися звуки такової музики як заль «Дніпра» і Українського Народного Дому на «Блек-Рак». Танцювали і бавилися члени всіх активних товариств як СУМА, Плат — Прити, Національного Дому, Допомогової Секції УКА і хору «Вурлавія». Колись, вдома, влаштували «забави для забави». Тепер кожне товариство старалося влаштувати забаву, бо це є найпростіший спосіб для розбудови фондів, потрібних кожному товариству. Так воно тепер ведеться, що окремим товариствам легше здобути потрібні гроші посе-

Цьогорічні короткі м'ясиці використала наша громада воєноці. Щосуботу лилися звуки такової музики як заль «Дніпра» і Українського Народного Дому на «Блек-Рак». Танцювали і бавилися члени всіх активних товариств як СУМА, Плат — Прити, Національного Дому, Допомогової Секції УКА і хору «Вурлавія». Колись, вдома, влаштували «забави для забави». Тепер кожне товариство старалося влаштувати забаву, бо це є найпростіший спосіб для розбудови фондів, потрібних кожному товариству. Так воно тепер ведеться, що окремим товариствам легше здобути потрібні гроші посе-

Цьогорічні короткі м'ясиці використала наша громада воєноці. Щосуботу лилися звуки такової музики як заль «Дніпра» і Українського Народного Дому на «Блек-Рак». Танцювали і бавилися члени всіх активних товариств як СУМА, Плат — Прити, Національного Дому, Допомогової Секції УКА і хору «Вурлавія». Колись, вдома, влаштували «забави для забави». Тепер кожне товариство старалося влаштувати забаву, бо це є найпростіший спосіб для розбудови фондів, потрібних кожному товариству. Так воно тепер ведеться, що окремим товариствам легше здобути потрібні гроші посе-

Цьогорічні короткі м'ясиці використала наша громада воєноці. Щосуботу лилися звуки такової музики як заль «Дніпра» і Українського Народного Дому на «Блек-Рак». Танцювали і бавилися члени всіх активних товариств як СУМА, Плат — Прити, Національного Дому, Допомогової Секції УКА і хору «Вурлавія». Колись, вдома, влаштували «забави для забави». Тепер кожне товариство старалося влаштувати забаву, бо це є найпростіший спосіб для розбудови фондів, потрібних кожному товариству. Так воно тепер ведеться, що окремим товариствам легше здобути потрібні гроші посе-

Цьогорічні короткі м'ясиці використала наша громада воєноці. Щосуботу лилися звуки такової музики як заль «Дніпра» і Українського Народного Дому на «Блек-Рак». Танцювали і бавилися члени всіх активних товариств як СУМА, Плат — Прити, Національного Дому, Допомогової Секції УКА і хору «Вурлавія». Колись, вдома, влаштували «забави для забави». Тепер кожне товариство старалося влаштувати забаву, бо це є найпростіший спосіб для розбудови фондів, потрібних кожному товариству. Так воно тепер ведеться, що окремим товариствам легше здобути потрібні гроші посе-

ЗДА мають 771 бильйон акрів землі, оцінених на \$49 бильйонів

Вашингтон. — Адміністрація Загальної Служби, яка опрацювала дані земельного реального ЗДА в цілому світі, стверджує, що ця країна має 751 мільйон акрів землі, яка разом з будівлями на ній вартує 49 бильйонів доларів. Такий стан був 30-го червня 1959 року. Три мільйони акрів землі, це значить 0,04 одного відсотка, є поза кордонами ЗДА, а решта 768,700,000 акрів є в цій країні. Вартість американської пошлості поза кордонами ЗДА виносить 4,1 бильйона доларів. Значить, американський майні зросла на 3,6 бильйона доларів, головним чином внаслідок нових будівель на площах, де їх досі не було. Оцінка цієї землі не є справедливою, бо вона зроблена багато років тому, на основі того, що площі коштували в тому часі. Наприклад, площа, що на ній стоїть Віллі Дікс, оцінена на \$1,000, бо в 1791 році один акр землі коштував \$67, а ця площа має 18,08 акра.

Совети відкриють для чужинців окремий безплатний університет у Москві

Москва. — Нікіта Хрущов запропонує в одній з своїх промов в Індонезії, по якій він відбуде пропагандну подорож, що це в цьому році у Москві буде відкритий окремий університет виключно для чужинців, — головним студентів з Азії, Африки і Південної Америки. У першому році приймуть туди тільки 500 студентів, але в наступних роках допускальне число збільшиться до 1,000 студентів. Студії будуть безплатні, а також подорож студента з його закордонної країни і назад буде оплачена більшовицьким університетом. Університет має охоплювати факультети техніко-інженерський, педагогічний, філософський, економічний і сільсько-господарський, де наука триватиме 4 роки, а медичний — з 5-річним терміном. Вік студента не може перевищувати 35 років. Тепер у Москві студіює 1,500 за-

кордонних студентів і більшовицьких, зробили з тим студентами добрий досвід, як із майбутніми своїми поплечниками, бо рішили докласти до життя ці

